

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKE SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 12 0 U 004876 18 Uvl
Banja Luka, 04.04.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske i to sudija Svjetlana Knežević, rješavajući kao sudija pojedinac, uz učešće Radmile Dmitrović, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi M.M. iz B., i B.M. lično i kao predsjednika U. odbora Z. B., koje zastupa punomoćnik D.V., advokat iz B., (u daljem tekstu: tužioci), protiv rješenja broj 14-01-09-1-1680/14 od 18.06.2014. godine tuženog Ministarstva R.S., u predmetu izdavanja odobrenja za obavljanje ugostiteljske djelatnosti, odlučujući o prijedlogu tužilaca za ponavljanje postupka okončanog presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 12 0 U 004876 15 Uvp od 20.12.2017. godine, donio je dana 04.04.2018. godine

RJEŠENJE

Prijedlog se odbacuje.

Obrazloženje

Presudom ovoga suda broj 12 0 U 004876 15 Uvp od 20.12.2017. godine odbijen je zahtjev tužilaca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 004876 14 U od 30.12.2014. godine. Tom presudom je odbijena tužba protiv osporenog akta tuženog.

Tužioci su dana 15.01.2018. godine podnijeli prijedlog za ponavljanje upravnog spora okončanog presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 12 0 U 004876 15 Uvp od 20.12.2017. godine, iz osnova sadržanog u odredbi člana 41. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS). U prijedlogu iznose da je Odjeljenje Grada B. rješavajući po zahtjevu Braća L. d.o.o. D., u kom postupku tužioci nisu učestvovali, donijelo rješenje broj 02/1-171-158/13 od 09.04.2013. godine, kojim je ovom subjektu odobreno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u prostoru koji se nalazi u B., a koji ispunjava uslove u pogledu tehničke opremljenosti, zaštite i unapređenja životne sredine, minimalno tehničkih, zdravstveno-higijenskih i drugih propisanih uslova iz šifre djelatnosti 56.10 - djelatnost restorana i usluga dostave hrane (pekoteka), koja djelatnost će se obavljati godišnje. Kada je život tužilaca usljed prevelike buke i neprekidnog zagađenja njihovog okruženja koje je posljedica cjelodnevnog rada pekoteke, postao nepodnošljiv, zatražili su od prvostepenog organa da im se dostavi rješenje broj 02/1-171-158/13 od 09.04.2013. godine, isto su primili dana 07.05.2014. godine, te su dana 22.05.2014. godine izjavili žalbu tuženom koji je istu odbacio kao neblagovremenu izvodeći zaključak da je rok za žalbu tužiocima, iako nisu učestvovali u postupku, istekao dana 13.06.2013. godine, odnosno protekom roka od 15 dana od dana kada je rješenje broj 02/1-171-158/13 od 09.04.2013. godine uručeno podnosiocu zahtjeva Braća L. d.o.o. D.. Taj pravno neodrživ zaključak je podržao Okružni sud u Bijeljini presudom broj 12 0 U 004876 14 U od 30.12.2014. godine, protiv koje su tužioci podnijeli zahtjev za vanredno preispitivanje koji Vrhovni sud Republike Srpske

odbija presudom broj 12 0 U 004876 15 Uvp od 20.12.2017. godine, uz obrazloženje da je žalba neblagovremena, ali ne iz razloga koje su dali tuženi i nižestepeni sud, već iz razloga što je tužiocima prvostepeno rješenje broj 02/1-171-158/13 od 09.04.2013. godine uručeno dana 07.05.2014. godine, a žalbu su izjavili neposredno prvostepenom organu dana 23.05.2014. godine, iako im je rok od 15 dana istekao dana 22.05.2014. godine. Taj suštinski zaključak Vrhovnog R.S nije tačan, jer su tužioci žalbu predali preporučeno poštom dana 22.05.2014. godine, fotokopiju poštanske potvrde o prijemu ove pošiljke dostavljaju kao novi dokaz koji Vrhovni R.S. nije vidio ili nije htio da vidi, budući da u upravnom spisu mora postojati koverta u kojoj je putem pošte žalba dostavljena dana 22.05.2014. godine. Ovakvim postupanjem tuženog, Okružnog B., te Vrhovnog R.S. prekršen je član 35. Ustava Republike Srpske koji svakom licu garantuje pravo na zdravu životnu sredinu, a koje pravo tužioci nemaju od kad je pekoteka započela sa radom, kako je prethodno rečeno. Uostalom tuženi, te Okružni u B. i Vrhovni R.S. su trebali cijeniti može li se ova žalba smatrati prijedlogom za ponavljanje upravnog postupka shodno članu 234. stav 1. tačka 9. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07 i 50/10), jer tužiocima, čija su prava neposredno ugrožena ovom poslovnom djelatnošću, nije omogućeno da učestvuju u postupku izdavanja odobrenja za obavljanje iste. Dodaju da nije tačan navod iz presude Vrhovnog R.S. da će tužioci učestvovati u postupku izdavanja lokacijskih uslova za ovaj poslovni objekat, jer oni o tom postupku nisu obaviješteni, kao što je bez osnova i navod da oni protiv Braća L. d.o.o. D. mogu podnijeti tužbu za naknadu štete ako im se ista nanosi obavljanjem ove poslovne djelatnosti, jer je to kontinuiran proces, pa bi tužioci neprekidno morali podnositi tužbe za naknadu štete. Zbog navedenog konačno predlažu da sud u ovom postupku ponavljanja stavi van snage svoju presudu broj 12 0 U 004876 15 Uvp od 20.12.2017. godine i da donese novu kojom će usvojiti zahtjev za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 004876 14 U od 30.12.2014. godine, te istu ukinuti i predmet vratiti na ponovno suđenje tom nižestepenom sudu.

Razmotrivši podneseni prijedlog i spis predmeta ovog upravnog spora odlučeno je kao u dispozitivu iz sljedećih razloga:

Prijedlog za ponavljanje upravnog spora tužioci, kako je naprijed rečeno, zasnivaju na odredbi člana 41. stav 1. tačka 1. ZUS, kojom je propisano da će se postupak okončan presudom ili rješenjem nadležnog suda, ponoviti na zahtjev stranke ako stranka sazna za nove činjenice ili nađe ili stekne mogućnost da upotrijebi nove dokaze na osnovu kojih bi spor bio povoljnije riješen za nju da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni na raspravi u ranijem sudskom postupku.

Dakle, ovaj osnov za ponavljanje upravnog spora stranka može koristiti samo ako je sud sam u upravnom sporu, odlučujući o tužbi, utvrđivao činjenično stanje i na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja riješio spor. Ako sud nije sam utvrđivao činjenično stanje, već je spor riješio na osnovu činjeničnog stanja utvrđenog u upravnom postupku, nove činjenice i novi dokazi mogu biti osnov za ponavljanje upravnog postupka pred organom pred kojim je okončan upravni postupak.

Da bi nove činjenice i novi dokazi predstavljali osnov za ponavljanje postupka potrebno je da se radi o činjenicama i dokazima koji su postojali za vrijeme vođenja upravno-sudskog postupka, da za njih stranka nije znala ili da ih iz određenih razloga nije mogla upotrijebiti, zatim da se radi o činjenicama i dokazima takvog kvaliteta da bi, da su bili upotrijebljeni, doveli do povoljnijeg rješenja spora. Svi ovi uslovi u pogledu novih činjenica i novih dokaza moraju biti kumulativno ispunjeni.

Dalje je od značaja istaći da je prijedlog za ponavljanje upravno-sudskog postupka vanredni pravni lijek koji se shodno odredbi člana 41. ZUS, može podnijeti protiv presude ili rješenja nadležnog suda, uz uslove propisane tom odredbom.

Prema tome, ako je sudski spor okončan odbijanjem tužbe, a u ovom slučaju je tužba odbijena i protiv te odluke je tužilac podnio zahtjev za vanredno preispitivanje, kao vanredni pravni lijek, koji je ovaj sud presudom broj broj 12 0 U 004876 15 Uvp od 20.12.2017. godine odbio, onda ponavljanje sudskog postupka protiv te odluke Vrhovnog suda, nije dozvoljeno.

Na osnovu odredbe člana 45. stav 1. ZUS o prijedlogu za ponavljanje postupka odlučuje sudija pojedinac bez održavanja rasprave, a stavom 2. ovoga člana je propisano da će sud odbaciti prijedlog rješenjem ako utvrdi da je prijedlog podnijelo neovlašćeno lice ili da je prijedlog neblagovremen ili da stranka nije učinila vjerovatnim postojanje zakonskog osnova za ponavljanje.

Prema sudskoj praksi, ponavljanje upravno-sudskog postupka nije dozvoljeno protiv odluke Vrhovnog suda kojom je zahtjev za vanredno preispitivanje presude okružnog suda odbijen. U suprotnom, bi bilo omogućeno izjavljivanje prijedloga za ponavljanje upravno-sudskog postupka, kao drugog vanrednog pravnog lijeka, protiv odluke Vrhovnog suda, kojom je odlučeno o jednom vanrednom pravnom lijeku - zahtjevu za vanredno preispitivanje.

Kod takvog stanja stvari nisu ispunjeni zakonski uslovi za odlučivanje o prijedlogu za ponavljanje upravno-sudskog postupka okončanog presudom ovog suda broj 12 0 U 004876 15 Uvp od 20.12.2017. godine, zbog čega je odlučeno kao u dispozitivu rješenja na osnovu odredaba člana 45. stav 1. i 2. ZUS.

Zapisničar
Radmila Dmitrović

Sudija
Svjetlana Knežević

PRAVNA POUKA: Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba vijeću ovog suda u roku od 30 dana od prijema rješenja. Žalba se dostavlja u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranku.

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić